

upartistisk Standpunkt. Paa den anden Side af Fleertallet ligger der en heel Deel af enkelte Medlemmer og Mindretallet stillede Ændringsforslag, som ogsaa stræbe at rokke det, som Fleertallet har holdt fast ved, og som det har holdt saa nær til den nu bestaaende Grundlov som muligt. Det forekommer mig, at mellem disse Yderligheder ligger det, som har den største Sandsynlighed af at være upartistisk for sig. Imod hvem er det, man skal være upartistisk? Det er imod Staten og den bestaaende Grundlov. Imod Staten troer jeg, at baade Regjeringen og Rigsdagen med Hensyn til Snes Sammensætning har været upartistisk, og de falde ogsaa sammen. Men med Hensyn til de tilbageblivende Paragraphers Behandling og især med Hensyn til Udskydelsen af en Række af Paragrapher, frygter jeg for, at denne Upartistiskhed ikke har været tilstede i samme Maal; men jeg troer, at den i en meget væsentlig Grad har befjælet Udvalgets Fleertal. Jeg kan her saa meget mere udtale mig saaledes, som det er den ærede Minister og Mange her i Rigsdagen bekendt, at mange af de Forandringer, som jeg nu som Ordfører og med min fulde Samstemning skal ønske tilbagekudte, for igjen at indsætte Grundlovens Bestemmelser, saaledes som de vare, ere Forandringer, som jeg paa et tidligere Standpunkt havde ønsket foretagne; men jeg bringer nu min personlige Anskuelse som et Offer, for saa hurtigt som muligt at naae Maalet, og derved troer jeg ogsaa at godtgjøre, at jeg har Krav paa at tælle mig mellem de Mænd, som staae paa Upartistiskhedens Gebeet.

Gaaer jeg nu over til de forskjellige Afdelinger, hvori, om jeg saa maa udtrykke mig, den ærede Minister, som har forelagt Lovudkastet, har sammenholdt alle de forskjellige Paragrapher, saa vil man finde fire forskellige Hovedafsnit. Det ene Afsnit indeholder de Paragrapher, „som kun passe i en Rigsforfatning“; det andet Afsnit indeholder

de Paragrapher, „der passe saa lidt til den nye Statsordning, at det er saa godt som nødvendigt at forandre dem“; det tredje Afsnit indeholder de Paragrapher, „som indeholde Løfter af en ubestemt og flersidig Beskaffenhed“, og det fjerde Afsnit indeholder de Paragrapher, „der vel bør bibeholdes, men ikke i grundlovmæssig Form“. Den første Afdeling er jo unegtelig Hovedafdelingen, og om den har Fleertallet været saa lykkelig at være enigt med Ministeriet, undtagen med Hensyn til een Paragraph, og jeg troer, at Ministeriet, naar vi komme til at omtale den, skal erkende, at den heller ikke vil vanskeliggjøre den hele Udvikling, at den meget godt kan fastholdes i Grundloven for de særegne Anliggender, ja, at den maastee rettelig bør fastholdes der. Om den anden Række af Paragrapher, nemlig dem, „der passe saa lidt til den nye Statsordning, at det er saa godt som nødvendigt at forandre dem“, vil der vist heller ikke opstaa stor Tvivl, og jeg troer, at Regjeringen vist ogsaa i den Henseende vil føle sig fyldestgjort ved Fleertallets Forslag. Men om de to sidste Afdelinger er det, at Uenigheden vil fremtræde. Den ene af disse to Classer indeholder de Paragrapher, der efter Regjeringens Mening indeholde Løfter af en ubestemt og flersidig Beskaffenhed, og den anden de Paragrapher, der vel bør bibeholdes, men ikke i grundlovmæssig Skikkelse. Hvad den første Klasse angaaer, da ville vi jo komme til at omtale hver enkelt for sig; men, da der derved vilde fremkomme en Gjentagelse, kan jeg ligesaa godt her omtale Grunden for at beholde den hele Afdeling. Udvalget har meent, at, da disse Paragrapher have staaet saalænge i Grundloven, uden at afstedkomme den allermindste Alempe, ville de ogsaa kunne blive staaende der for Fremtiden, hvorimod det, at tage dem bort, paa eengang vil vække Klager, Tvivl og Misnøje, som det ikke er værd at vække.